

имаше мирътъ дѣто го направи кралъ Кормезій, и при-
турени още два члена: Гръцкія царь да връне на бъл-
гаритѣ сичкиѣ гръцки роби дѣто сж были запрѣни у
България и сѣтиѣ побѣгнжли, и колкото гръцки тръ-
говци иджтъ у България да продавжтъ стока, да пла-
щжтъ гюмрюкъ. Гръцкіятъ царь показа Крумовитѣ и-
сканьята на съвѣтътъ си, който не рачи да се съгласи
само на това дѣто Крумъ нице да му се даджтъ гръц-
китѣ побѣгнжли роби. Крумъ, разсърденъ за това, за
Месемврія и тръгнж камъ Едрене, до дѣто бѣше сти-
гнжлъ и гръцкіятъ царь Михаиль. Една болѣсть, коя-
то измори много войска на българитѣ, направи Крума
да се връне. Михаиль се зарадува за това, и като оти-
де на Цариградъ, заповѣда да събержтъ сичката му
войска отъ Европа и отъ Азія до кракъ. Войскаритѣ
се млади, и сѣви гръкъ бѣше увѣренъ, че ще навѣжтъ
на българитѣ. Крумъ пакъ отъ своя страна; колкото
и да му бѣше съсыпана войската отъ болѣстьта, съ-
бра колкото може, тръгнж срѣну Михаила и се въспрѣ
войската му до гръцката, която стояше близо при Едрене.
Двѣтѣ войски стояжтъ много врѣме безъ да направжтъ
голѣмъ бой. Най сѣгнѣ Михаиль вече увѣренъ че ще
навѣ, ударихъ на българската войска, която бѣше де-
сетъ ижти по малко отъ гръцката. Това бѣше на 10
юнія по 813 година. Гръцитѣ дотъ прѣво напрѣдували,
нѣ сетнѣ единъ дѣлъ фанжлъ да бѣга, и тогава бъл-
гаретѣ като се спуцжтъ още ведижъ, и накарувжтъ
сичкиѣ гръци да бѣгжтъ и да се бижтъ единъ други
отъ страхъ. Сичкитѣ работи на гръцката войска и
безъ четъ роби оставжтъ у рѣцѣтъ на българитѣ. Ми-
хаиль съ колкото войска му се отрѣва побѣгнж у Е-
дрене, и отъ тамъ се врънж на Цариградъ съ слъзи
на очитѣ. Михаиль слѣдъ този бой паднж отъ прѣ-
столтъ си, и на мѣстото му стана Левъ Арменинъ,
който му бѣше войвода когато се биеше съ българитѣ